

Einföping, 1839; i Petre's Officin.

2. Jag högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

3. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

4. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

5. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

6. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

År 1839 d. 4 Februari blef jag nästan alldeles
blind. Jag fattade det beslut att härfore söka
bot om möjligen ske kunde.

Jag reste till Stockholm, och blef d. 20 Junii
intagen på Seraphimer-Ordens-Lazarett. Detta
stora och ändamålsenliga Hotel är omkring 230
alnar långt, 42 alnar bredt, med öfver 60 rum;
styres, och de flere hundra sjuke inwånarne skö-
tes af den store och öfverträfflige Läkaren,
General-Directeuren och Riddaren m. m. Medi-
cinæ Doctorn Herr Johan af Ekströmmér.
Denne Herre opererade mine ögon den 22, besök-
te hwarje dag alla sine sjuke kl. 10 a 11 f. m.,
emottog sjuke, utfref friske. Den 26 reste Gen.
Directeuren på en inspection till norra-orterne i
Riket, och återkom den 21 Julii. Jag operera-
des åter den 27, tillika med 2-ne Dahlgöfse-brö-
der, den ene 13 och den andre 14 år, blinde
födde. Detta skedde i flere Utländska Läkares
när- och öfvervaro, och beundrades af desse Konst-
närer. På 15 minuter förrättades operationen
på öf alla tre.

Den outtröttlige Hus- och Divisions-Läka-
ren Herr Doctor Åberg är jag skyldig min sto-
ra erkänsla och höga afkting, som i sällskap med
sin förman, och sedan så dag som natt besökte sine
sjuke, ordnade och eftersåg att allt som ordnad war

12. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

11. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

10. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

9. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

8. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

7. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

6. Den högsfärd tillgick! Den ej fan släta, pädla
vunnit gulligt i det som jag har.
gär till, tillerit i det som jag har.
vunnit gulligt i det som jag har.

13. Ei Gofar små! Som knappt wet' lä-
sa Eio Bud Och söka frukta Herran Gud, Nu
tänka på, hur fort de kunna lära, Af Snus,
Kortspel och Brännewin, Att swärja och tornera,
Är största omsorg sin. 1)

14. Ei Flickan grann! Hon klagar lönen
är wäl skrin: Till Schawlar, Kam och Kläder
fin; Dragkistan blank, Den har jag redan tingat:
Hon kostar Eio Daler bank; Lintygen söndertwin-
gat, Till nytt fins ingen slant.

15. Men innan forrt, Så blifwer granna
Flickan Mor, Sen blir en låt af barn på skor,
Då går allt bort; Ty mannens Fickur reser Till bå-
de Bröd och Brännewin, Dragkistan äfwen re-
ser, Till Sill och Salt och Gryn.

1) Konungb. 2 C. 23 v.

Den Tredje:

I alla stånd, Om man berraktar werlden rätt,
Sår man ej se ett högmodsfätt — I werlden
månd? Ja högfärdsandan sträfwär, Att rafa
uti werlden fritt, Och en den andra träfwär
Med list åtkomma ditt.

2. Tänk Babels Torn! Som mången har
arbetat på: I hundra år och fler ändå, — Det
föll det Torn. Man tänkte upp i höiden, På
konst att hinna himmelen; Förbistring blef då följ-
den Af denna högfärd sen.